

CANIM TÜRKİYEM II

Pişmanlık duymayacağımız duyarlılıklar niyetine...

Bundan böyle, 15 Temmuz'dan sonra konuşmalara ve yazılara, "15 Temmuz'dan evvel ...", "15 Temmuz'dan sonra ..." diye başlamak gerekecek. Biz bu gerekliliğe uymalı mıyız? Bu yazı, bu sorunun cevabı olarak da algılanabilir. Baştan belirtmeliyim ki, 15 Temmuz'dan önceki düşün ve yaşam hikâyelerimizle 15 Temmuz'dan sonraki hikâyelerimiz arasında pek fark olmayacak gibi. Bir başka deyişle, kullanmaktan bilinçli olarak imtina ettiğim 'Yeni Türkiye' kavram ve olgusunda, eskiye göre bir değişiklik olmadığını söylemek istiyorum. Zira bu kavram ve olguyu, 65 yıldır, "sürekli matine" olarak yaşamaktayız.

Konuya, sorularla girmek daha bir açıklayıcı olacak:

Önce, bir arkadaşımızın sorularını alıntılıyayım:

"Genç Hukukçular Bildirisi'nde, darbe girişiminin hemen ardından, "yürütülen hukuk sürecinin takipçisi olacağız" dediniz. Size ulaşan, belki de şahit olduğunuz muhakeme süreci ile ilgili çarpıklıklar olmuştur.

- MİT Raporu'nda tüm bilgiler lehe iken, sadece, "bylock kullanmış olabilir" ifadesine binaen, tutuklama kararı verilmesi,
- Küçük bir ilde, hâkim arkadaşları ile gittiği halı saha sahibinin, PDY ile bağı olduğu gerekçesiyle tutuklama kararı verilmesi,
- Sekiz yıl önce, bir derneğin yedek kurucu üyesi olunması sebebiyle görevden uzaklaştırma (açığa alma) ve gözaltı kararı (ardından adli kontrol kararı) verilmesi,
- Ve belki de en vahim olanı, Anayasa Mahkemesi'nin iki üyesi hakkında meslekten çıkarma cezası verirken kullandığı gerekçeler...
- Ve daha bize ulaşmayan binlerce adil yargılama ihlâli örneği vak'alar...
- Bize ulaşan bu vak'alar karşısında nerede duracağız?
- Elbette, hukukun yanında... Peki nasıl?
- Darbe girişimi sonrasında, Adâlet Bakanı'nın açıkladığı üzere, bir "temizlik" faaliyeti başladı ve devam ediyor. Yani gelinen bu süreçten sorumlu olan kişilere ulaşabilmek için bütün devlet yapısı ve bağlı-ilişkili-ilişkili kuruluşları bir nevi elekten geçiriliyor. Ve buradaki hukuki süreç, genel itibariyle (en basit isnâd düzeyinde) "terör örgütü üyeliği" suç isnâdı üzerinden yürütülüyor. Peki, bu üyelik nasıl tespit edilecek? "17-25 Aralık süreci" deniliyor. Ancak o süreç, ne ölçüde aydınlığa kavuşturulabildi ki?
- Anayasa Mahkemesi'nin kararındaki gibi (emsal olacağı ifade ediliyor) "potansiyel suç şüphesi", "somut delil olmaksızın" gibi son derece hukuk dışı ifadeler mi sarılacağız?

- Denilebilir ki; "Bu yapı, senin bildiğin gibi değil. Bunlar, öyle sinsi, öyle sinsi ki, başka nasıl mücadele edilecek? Tabii ki arada kaynayanlar da (masum) olacak?".
- Bu açıklamayı, hukuk dışı buluyorum. Ama siyaset, bunu mu gerektirir? Onu gerçekten bilmiyorum.
- Henüz hukuk toplumu olmadığımızı, ancak o gece, verilen o kutlu mücadele ile hukuka özlemimizi gördüm. "Çok çalışmak lazım!", dedim. Çok çalışmak, konuşmak, yazmak, çizmek, anlatmak lazım...
- Millete yaşatılan bu gecenin sorumluları, o gece eline silah alan darbe yanlısı kişiler mi sadece? Fethullah Gülen örgütlenmesi içinde yer alan kişilerin yanı sıra, bu yapıyı, dini bir yapı olarak görüp, samimi bir şekilde sohbetlerine katılan masum insanlar yok mudur?
- Bu yapının eline (altın tepside) belirli kilit devlet kadroları ile kamu kurum ve kuruluşlarını verenler de sorumluluk sahibi değil mi?
- Cumhurbaşkanı'nın (ve daha pek çok milletvekili- bürokrat-askerin açıklamasında geçen) "Millet bizi affetsin" cümlesinde, anlamına kavuştuğu bu sorumluluk, bu yapının, bu kadar tehdit edici ölçülere ulaşmasında önemli bir role sahip değil mi? (Yaptıklarımızdan olduğu kadar, yapmadıklarımızdan da sorumlu değil miyiz?-MB)
- Gençlerin zihninde, daha düne kadar şöyle bir algı vardı: Bir yerlere gelmem için mutlaka bir yerlerle bağlantı kurmam gerekir. Hukuk dışılık, hukuksuz devlet yapılanması, normalleştirilmişti. Bunun, elbette bir sorumluluğu olmalı. (Yıllar içinde, hâkimlik mülâkatlarında, referanssız/arkasız mülâkattan geçmenin neredeyse imkân dışı olduğunu, bir kenara yazalım. Hepimiz oradaydık ve yararlandırdık-MB)
- Ancak bunun bir cadı avı misali, potansiyel suç şüphesi altında toplu bir kıyım haline dönüşürülmemesi için ne yapmalıyız? Bir masumun "ahh"ı, bütün dünyayı inletir... Bundan korkarım, Hocam...

Bu sorulara, daha birçoğu eklenebilir. Bunlar, bir bakıma, cevapları da içinde sorular.

Bu soruların sahiplerine, kestirme yoldan bir cevapla, "Ergenekon - Balyoz - Selam Tevhid Soruşturmaları ve Davaları sırasında veya KPSS sorularının çalınarak kamu görevi peydahlanmasında da bu duyarlılıklarınız var mıydı ve dile getirdiniz mi?" sorusunu sorarak konuyu kapatmak da mümkün. Ancak bir hukuka uyarısızlık karşısında, başka bir hukuka uyarısızlığı gerekçe göstermek gibi kabalığa giremeyeceğim. En iyisi, cevabı içinde sorulara kendimden devam edeyim:

- Cumhurbaşkanı'nı, Başbakan'ı, Genelkurmay Başkanı'nı, hatta kendisini koruyamayan, bugünlerde, çarşaf listelerle "kuru ile yaşı" aynı çuvala tepen, müthiş istihbaratla ava çıkan ve tüm kamu kurumlarını ava çıkaran MİT, böylesi bir kanlı terör örgütü hakkında, milletini, ülkesini ne kadar bilgilendirmiştir?

- Bugünlerde, “cici-bici” gösterilen polis teşkilatı hakkında da benzer ifadeleri tekrarlamak, “et-tekrar-u ahsen” sayılmaz...
- Böylesi bir kanlı örgütü, her türlü imkânla besleyen siyaset kurumunun, günah çıkarmasının ötesinde, siyasi ve hukuki sorumlulukları, “Milli İrade” heyecanı ile örtülecek? Siyaset kurumunun tamamı, Hz. Ömer gibi, o köhne yapıda, yetim torunlarına taş kaynatan Kocakarı için un çuvalını, yağ tenekesini omuzladılar mı? Veya o Kocakarı’nın ithamları, rüyalarını süslüyor mu? Bu tarz sorumluluk sonlandırmanın, en azından siyaset kurumunun iğvasına kapılanlar için de tanınması gerekmez mi? Kocakarı’nın, Halife Hazretleri’ne söyledikleri, bir iman esası(!) olmaktan çıktı mı?
- Hukukun genel - evrensel ilkeleri, hepimizin malumu. Bir Anayasa Mahkemesi’nin, bu evrensel ilkelerden (kişilerle ilgili olmamak kaydıyla) taviz vermesi, olağanüstü hal şartlarında da olsa hukuka uyarlı mıdır? Yoksa, OHAL’in, yürürlükteki hukuk sistemi içinde kararlaştırılıp uygulandığı bir yanılısamadan mı ibarettir?
- Takipçim, 17 ve 25 Aralık sürecinden bahsediyor. Haksız mı? Devletin en üst kademelelerinin bile farkına varamadığı, hatta Sayın Cumhurbaşkanı’nın en yakın arkadaşlarından bile bu konuda şikâyetçi olduğu süreci, “milâd ve kriter” olarak almak ve her şüpheliye uygulamak, adâlete ne kadar uygundur? 17 ve 25 Aralık’la ilgili çok az siyasetçinin tövbesine(!) şahit olduğumuz gerçek değil mi?

Bakınız, ‘arada kaynamalar’ ve ‘kurunun yanında, yaşın yanması’ meselesini, kamu vicdanı kabul edemiyor. Peki, kamu vicdanının siyaset ve yargı kurumu nezdinde, hiç mi kıymet-i harbiyesi yok? Kimse, buna, “Evet, yoktur!” cevabı veremez. O zaman, 15 Temmuz gecesini ve sonrasındaki nöbetleri, ‘Demokrasi nöbeti’ olarak adlandırmak, bir çelişki olmaz mı? O kamu vicdanı ki, kendine, liderine, namusuna, hürriyetine kastedenlere karşı çıkmış, direnmiş, şehitliği göze almıştır. Bir kıymet-i harbiyesi elbette olmalıdır.

Yazı, sorularla başladı sorularla devam etti. Bu yazıyı da, 45 yıllık hukuk hayatının bir yansıması ve ümidi olarak alabilirsiniz.

Soru sorabiliyorsak, hâlâ ümidimiz var demektir.

Son soruyu sorarak kapatalım:

"Ergenekon - Balyoz - Selam Tevhid Soruşturmaları ve Davaları"nda taraf olanların, sonradan “kumpas” a takılmalarını (farz edelim ki hüsn-ü misal ☺) esas alırsak, kurunun yanında yaşın da yanmasını, gece oduncusu misali, yılanı, çıyanı, toplanmasını istemediğiniz odunlarla (günahsızları) birlikte bir çuvala silkelemenin vebalini ileriki yıllarda çekmemek düşüncesidir duyarlılığımız.

Pişmanlık duymayacağımız duyarlılıklar niyetine kabul buyurunuz lütfen...

Muharrem BALCI

18.08.2016